

27. juni 2008

Undersøgelse om seksuelle overgreb blandt pædagogmedhjælpere

Dette papir beskriver de centrale resultater af en spørgeskemaundersøgelse som FOA har gennemført blandt pædagogmedhjælpere og medlemmer af LFS-dag¹ i perioden 20. – 28. maj 2008², ud fra et ønske om at belyse medlemmernes oplevelse af en række forhold på arbejdspladsen i sammenhæng med at der kommet mere fokus på risikoen for seksuelle overgreb mod børn.

Spørgeskemaet indeholdt en række spørgsmål om pædagogmedhjælpernes syn på hvorledes risikoen for seksuelle overgreb mod børn diskuteres og håndteres af pædagogmedhjælperne selv, af ledelsen, af og i forhold til forældrene, af kommunen, mv.

Hovedkonklusionerne er:

- 1 ud af 20 har oplevet, at en kollega er blevet beskyldt for seksuelle overgreb. 1 ud af 4 arbejder i en kommune, hvor der tidligere har været sager om seksuelle overgreb.
- Ca. 40 % og 75 % af svarpersonerne ved ikke om arbejdspladsen henholdsvis kommunen har en beredskabsplan i forhold til beskyldninger om seksuelle overgreb. Kun ca. 1 ud af 8 angiver, at sådanne planer eksisterer.
- 7 ud af 10 har aldrig snakket med forældrene om risikoen for seksuelle overgreb, selvom ca. 45 % mener, at forældrene er blevet mere opmærksomme på risikoen for seksuelle overgreb. Ligeledes rapporteres det, at kun 1 ud af 10 har oplevet, at arbejdspladsen har gennemført særlige initiativer omkring seksuelle overgreb i forhold til forældrene. Svarpersonerne taler i større omfang med deres kollegaer. Kun ca. 15 % har aldrig snakket med deres kollegaer om overgreb. Dog har kun 1 ud af 5 oplevet, at forebyggelse af overgreb er kommet på dagsordenen til et personalemøde.
- Kun mellem 10 og 20 % har oplevet, at der er formelle retningslinier for personalets omgang med børnene, f.eks. i forbindelse med badning, toiletbesøg, etc.

¹ Denne gruppe indeholder hovedsagligt pædagogisk personale ved København Kommunes daginstitutioner: afd. ledere, assistenter, børnehaveklasseass., distriktsmedarbejdere, ikke-uddannede klubass., pædagogmedhjælpere, støttepædagoger, støttemedhjælpere, sprogpædagoger, m.fl. samt pædagoger uden for pædagog-overenskomst o.a.
² 888 FOA-medlemmer blev inviteret til at deltage i undersøgelsen. Heraf har 271 ønsket at svare på hele – eller en del af – spørgeskemaet. Dette giver en svarprocent på 30,5 %.

- Mediernes fokus på seksuelle overgreb mod børn får i signifikant højere grad mændene til at ændre adfærd overfor børnene. Halvdelen af kvinderne rapporterer, at de 'slet ikke' har ændret adfærd, mens halvdelen af mændene i 'nogen' eller 'i høj grad' føler, at de har ændret adfærd. Kun hver 5. kvinde oplever i dette omfang at have ændret adfærd.

Udbredelsen af beskyldninger

Det ses af tabel 1, at lidt over hver 20. pædagogmedhjælper og medlem af Lfs-dag på et eller andet tidspunkt har "oplevet, at en kollega er blevet beskyldt for seksuelle overgreb på børnene" i den daginstitution/SFO, hvor de arbejdede. Af disse svarer 31,2 %, at beskyldningerne er fremkommet indenfor det seneste år. Ligeledes svarer godt 1 ud af 4, at de arbejder i en kommune, hvor der tidligere har været sager om seksuelle overgreb.

Tabel 1

	Ja	Nej	Ved ikke
"Har du på noget tidspunkt oplevet, at en kollega er blevet beskyldt for seksuelle overgreb i den daginstitution, hvor du arbejdede?" (antal besvarelser: 256)	6,2 %	93,8 %	-
"Har du inden for det seneste år oplevet, at en kollega er blevet beskyldt for seksuelle overgreb på børnene i den daginstitution/SFO, hvor du arbejdede?" (antal besvarelser: 16)	31,2 %	68,8 %	-
"Arbejder du i en kommune, hvor der tidligere har været en eller flere sager om seksuelle overgreb i en daginstitution/SFO?" (antal besvarelser: 256)	27,0 %	19,9 %	53,1 %

Kendskab til arbejdspladsens og kommunens beredskabsplaner i forhold til beskyldninger om overgreb

Kendskabet til arbejdspladsens eventuelle beredskabsplan i forhold til beskyldninger om overgreb er større end kendskabet til kommunens planer (ca. 4 ud af 10 ved ikke om arbejdspladsen har en beredskabsplan, mens tallet er ca. 3 ud af 4 for kommunen). En stor del af svarpersonerne svarer dog, at der enten ikke eksisterer, eller at de ikke kender, kommunens eller arbejdspladsens eventuelle beredskabsplaner.

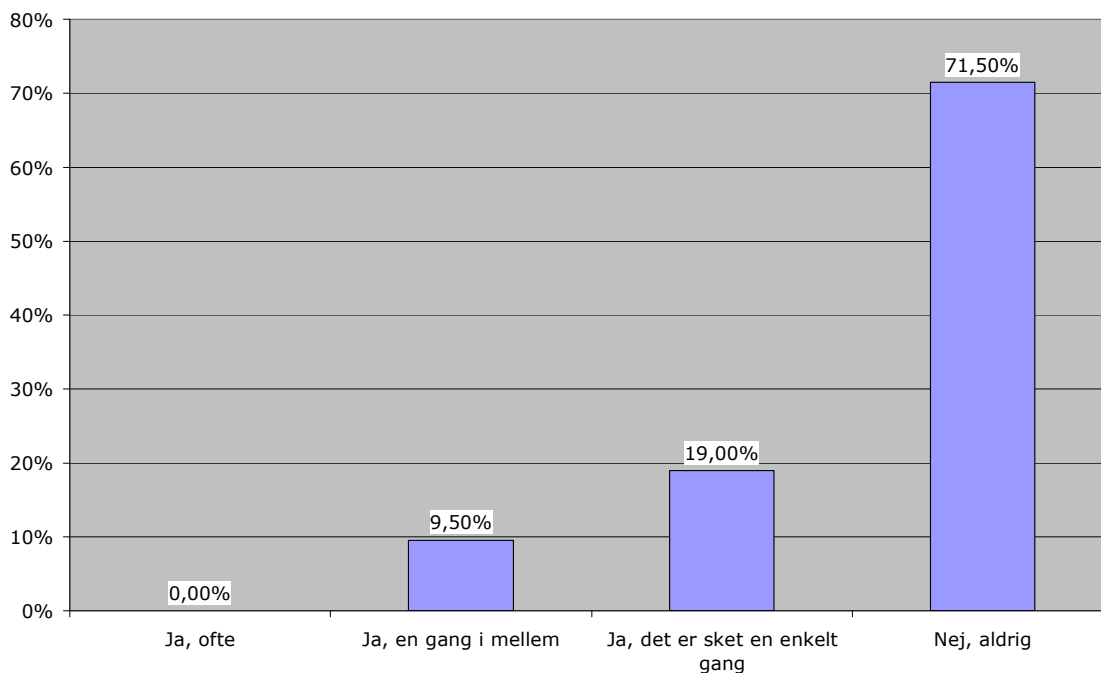
Tabel 2

	Ja	Nej	Ved ikke
"Har din arbejdsplads lavet en plan for, hvordan man griber en situation an, hvor en ansat bliver beskyldt for seksuelle overgreb mod børnene?" (antal besvarelser: 245)	12,7 %	44,9 %	42,4 %
"Har den kommune, hvor du arbejder, lavet en beredskabsplan, der beskriver, hvordan man griber en situation an, hvor en ansat bliver beskyldt for seksuelle overgreb mod børnene?" (antal besvarelser: 245)	16,7 %	9,4 %	73,9 %

Kommunikation med, og initiativer i forhold til, forældrene

Undersøgelsen viser, at der er meget lidt kommunikation med forældrene om seksuelle overgreb. De fleste af svarpersonerne (7 ud af 10) har aldrig snakket med forældrene om emnet, ligesom meget få af arbejdspladserne har iværksat initiativer i forhold til forældrene, kun 1 ud af 10 svarer bekræftende herpå. Det skal sammenholdes med, at 1 ud af 4 af svarpersonerne mener, at forældrene indenfor de seneste to år i 'nogen grad' eller 'i høj grad' er blevet mere opmærksomme på risikoen for seksuelle overgreb.

Figur 1: "Er risikoen for seksuelle overgreb et emne, som du snakker med forældrene om?" (Antal besvarelser: 253)

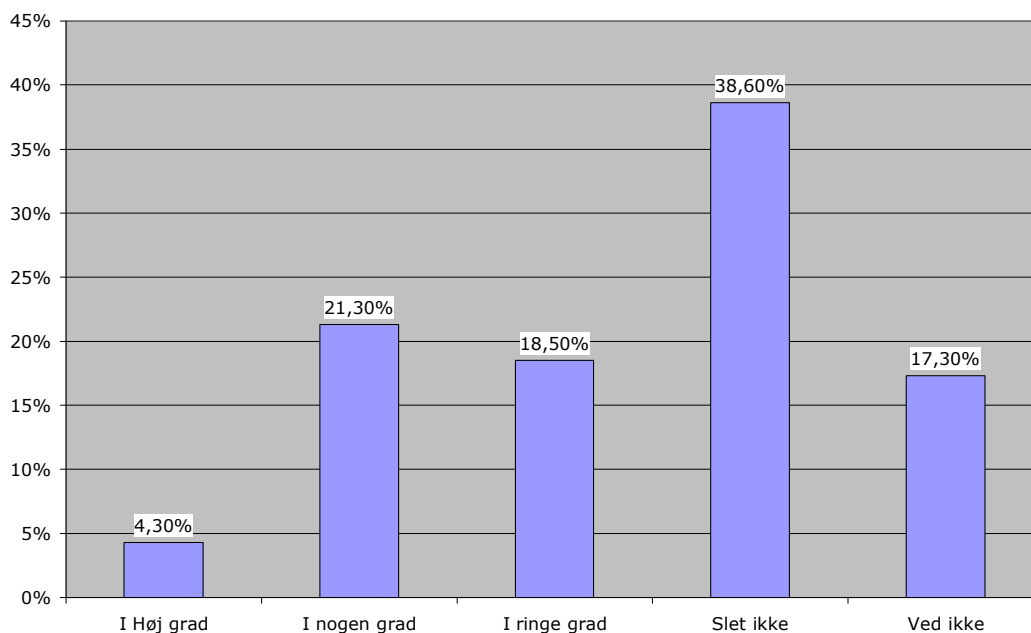

Tabel 3

"Har din arbejdsplads iværksat særlige initiativer for at imødekomme bekymringer om seksuelle overgreb blandt forældrene?" (antal besvarelser: 251)		Pct.
Ja		11,2 %
Nej		53,8 %
Ved ikke		35,1 %

Figur 2: "Har du inden for de seneste to år oplevet, at medieomtale af seksuelle overgreb har gjort forældrene mere opmærksomme på risikoen for seksuelle overgreb?"

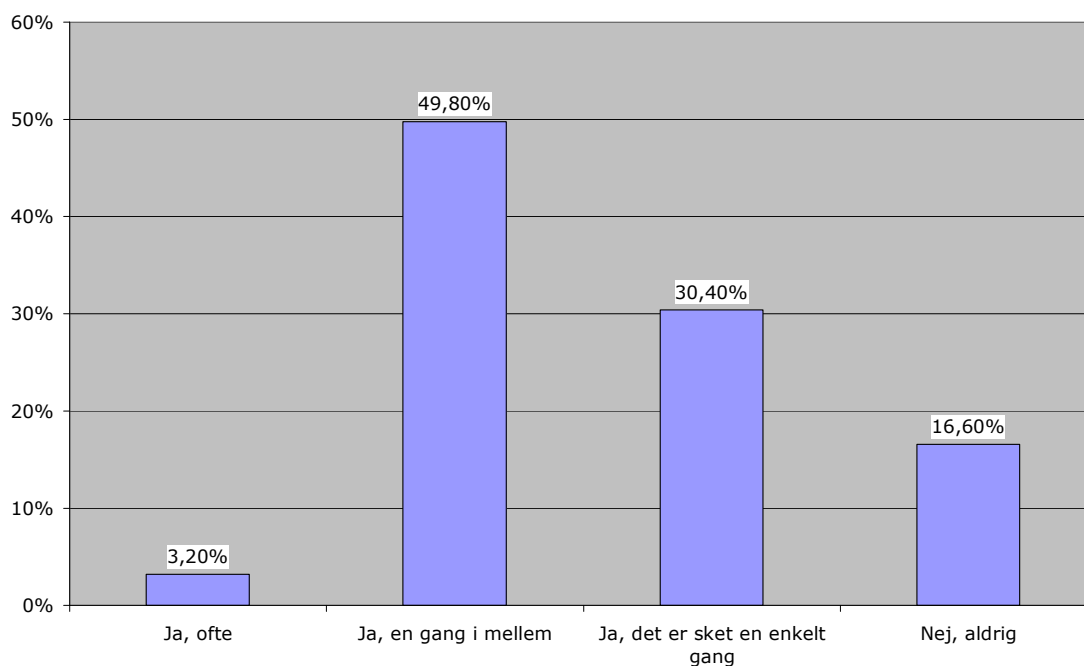
(Antal besvarelser: 253)

Kommunikation internt på arbejdspladserne om seksuelle overgreb

Svarpersonerne snakker tilsyneladende hellere med deres kollegaer om seksuelle overgreb. Flere end hver anden har talt med deres kollegaer om seksuelle overgreb mere end blot en enkelt gang. 15 % har aldrig talt med kollegaer om problemet.

Figur 3: "Er risikoen for seksuelle overgreb et emne, som du snakker med dine kollegaer om på din arbejdsplads?" (Antal besvarelser: 253)

Seksuelle overgreb diskuteres i mindre grad på personalemøder. Inden for de seneste to år har blot 1 ud af 5, oplevet at forebyggelse af seksuelle overgreb er kommet på dagsordenen på et personalemøde

Tabel 4

"Har I - indenfor de seneste to år - diskuteret forebyggelse af seksuelle overgreb på personale-møder?" (antal besvarelser: 253)		Pct.
Ja		21,7 %
Nej		57,3 %
Ved ikke		20,9 %

Retningslinjer for ansatte

Det fremgår også af svarpersonerne, at meget få arbejdspladser har særlige formelle regler for de ansatte og deres omgang med børnene. Kun 1 ud af 10 svarer bekræftende på, at der er særlige regler for mandlige ansatte og regler for, at ingen ansatte må være alene med børnene. Ligeledes kun 2 ud af 10 svarpersoner oplevet særlige regler for badning, bleskift, toiletbesøg, og lign.

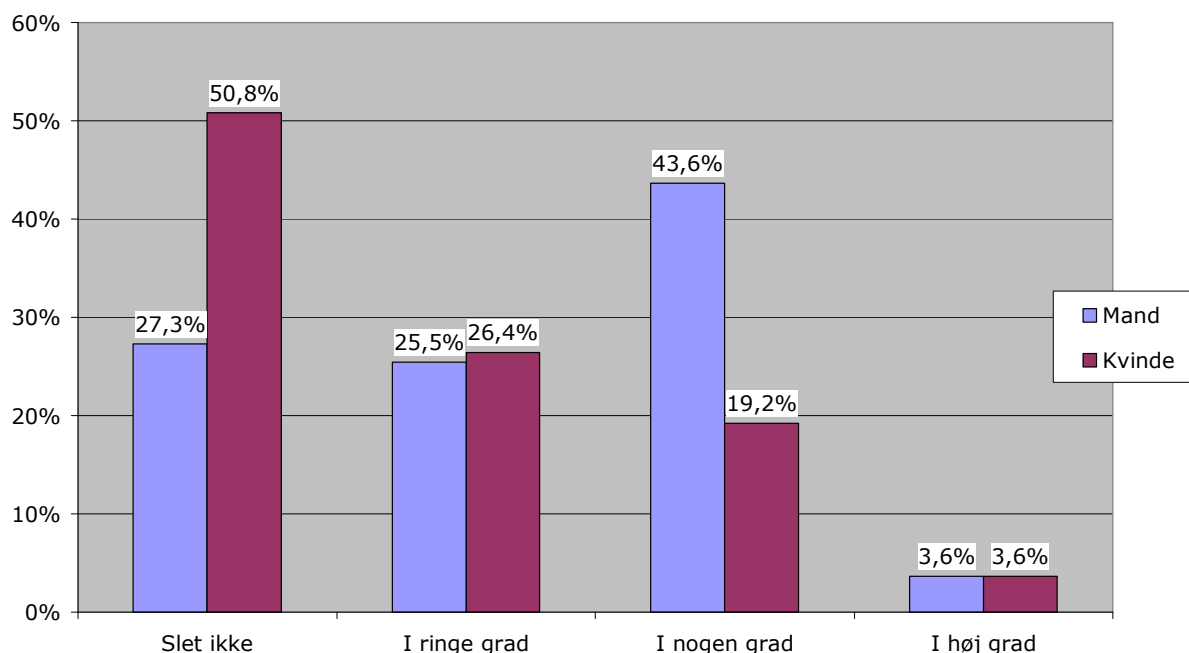
Tabel 5

	Ja	Nej	Ved ikke/ Ikke relevant
"Har din arbejdsplads særlige regler for, hvordan mandlige ansatte skal omgås børnene" (antal besvarelser: 250)	9,6 %	74,4 %	16,0 %
"Er der på din arbejdsplads særlige regler om, at ingen ansatte må være alene med børnene" (antal besvarelser: 250)	9,2 %	84,0 %	6,8 %
"Er der på din arbejdsplads særlige regler for, hvordan hjælp til børnene i forbindelse med badning, toiletbesøg, bleskift, og lign. skal håndteres af de ansatte?" (antal besvarelser: 249)	19,3 %	57,0 %	23,7 %

Medieomtale af seksuelle overgreb får i højere grad mænd til at ændre adfærd

Nedenstående figur viser i hvor høj grad medieomtalen af seksuelle overgreb mod børn har fået ansatte til at ændre adfærd i forhold til børnene.

Figur 4: "Har medieomtale af seksuelle overgreb fået dig til at ændre din måde at omgås børnene på?"

Antal besvarelser: 248, heraf 193 kvinder og 55 mænd. Kun 6 personer (2,3 %) har svaret 'ved ikke' og er derfor udeladt her.

Der er – måske ikke overraskende – en klar signifikant sammenhæng mellem køn og i hvor høj grad svarpersonerne i undersøgelsen føler, at de har ændret den måde, hvorpå de omgås børnene³. Mens lige over halvdelen af kvinderne (51 %) 'slet ikke' har ændret adfærd, har knap 47 % af mændene 'i nogen grad' eller 'i høj grad' ændret adfærd overfor børnene.

³ Baseret på chi-test for uafhængighed, der baserer sig på forskellene mellem de observerede og forventede værdier under antagelse af, at der *ikke* er forskel. Er denne størrelse 'tilpas' stor vil sige, at afvigelserne mellem køn, ikke er udtryk for tilfældig variation med en vis sandsynlighed. Her fås: $\chi^2 = 15,62$; $\chi^2 \sim \chi^2(3) \Rightarrow p < 0,01$. Altså vil vi sige, at med mindst 99 % sandsynlighed er de observerede afvigelser mellem køn *ikke* udtryk for tilfældig variation.

Bilag 1 - Undersøgelsens metode

Tabel 6 viser hvorledes svarpersonerne fordeler sig på antal i forhold til den samlede gruppe pædagogmedhjælpere henover alder, køn, tillidshverv kontra ikke-tillidshverv samt faggruppe.

Tabel 6: Fordelingen på alder, køn, tillidshverv samt faggruppe blandt svarpersonerne og medlemmerne på området som helhed

		Pct. blandt svarpersoner	Pct. blandt alle pæd.medhjælp.	Forskel (Pct. point)
Alder*	15-19	2,9	1,5	1,4
	20-24	21,9	11,0	10,9
	25-29	8,8	10,0	-1,2
	30-34	7,7	12,6	-4,9
	35-39	11,7	13,0	-1,3
	40-44	16,8	14,1	2,7
	45-49	13,5	13,6	-0,1
	50-54	9,5	11,3	-1,8
	55-59	6,2	10,2	-4,2
	60+	1,1	2,7	-1,6
Køn*	Kvinder	77,9	85,9	8,0
Tillidshverv*	Intet tillidshverv	62,7	88,0	-25,3
Faggruppe*	Pædagog-medhjælper	88,2	78,2	10
	LFS, dag	11,8	21,8	-10

*Svarpersonerne afviger fra den samlede gruppe af pædagogmedhjælpere med mere end 95 % sandsynlighed.

Tallene for erhvervsaktive pædagogmedhjælpere og LFS, dag er fra FOAs nøgletal, opgjort pr. 31.05.08

Det må konstateres, at svarpersonerne ikke fuldt ud lader til at være repræsentative på de udvalgte faktorer. De yngre (herunder især gruppen af 20-24årige), mænd, ansatte med tillidshverv samt pædagogmedhjælpere er generelt overrepræsenterede blandt svarpersonerne i forhold til området som helhed. Der skal med andre ord tages forbehold for generaliseringer på baggrund af denne undersøgelse. På den anden side er det *ikke* en overraskende overrepræsentation, der kan konstateres. Seksuelle overgreb må forventes at være en særlig vigtig problemstilling, især for de unge mænd og mænd i det hele taget, hvorfor disse også forventes at være mere villige til at give deres mening til kende i en spørgeskemaundersøgelse.

Bilag 2 - Svarpersonernes supplerende og uddybende kommentarer til spørgeskemaet/spørgsmålene

2a. Uddybende kommentarer til "Har medieomtale af seksuelle overgreb fået dig til at ændre din måde at omgås børnene på?"

Uddyb eventuelt din besvarelse her:
Måske fordi jeg er kvind. Jeg tror det ville påvirke mig mere, jeg ville nok tænke mere over hvordan jeg agerer, hvis jeg var mand.
det ligger i baghovedet på mig, at når jeg skifter ble på børnene, skal det være tydeligt at se hvad jeg laver
Arbejder ikke på en måde der ville synes forkert eller er forkert. Jeg har altid været bevist om måden at omgås andre mennesker på.
Jeg havde egentligt tænkt mig at svare slet ikke, men selvfølgelig tænker man i nogle situationer over om det kan virke forkert den måde man omgås børnene på, men jeg føler nu ikke i min hverdag at jeg gør noget forkert.
Jeg er eks. aldrig i et rum med et barn uden påklædning - medmindre døren står åben. Jeg har ikke piger siddende på skødet.
Da der bla, var meget debat om det fra gladsakse kommune var det meget ubehageligt fordi man tænkte alt for meget over det bla, når børnene hoppede op på skødet af en kikkede man om der var forældre tilstede meget ubehageligt
Efter der blev snakket om det hos os, så begyndte vi at være 2 på badeværelset når de skulle puttes og vækkes osv.
Tænker meget hvordan jeg tager fat om børnene
Er en del mere opmærksom på hvordan jeg opfører mig overfor børnene i en "skifte-ble-situation" og når de sidder på toilet.
Søger for altid at holde døre åbne og så vidt muligt undgår at være alene, når jeg skifter børn eller lign. og bliver nødt til at tage afstand for børn der bliver kropsligt kærlige(vil kysse én eller lign.) Prøver også at ændre emne, hvis et barn begynder at tale om ting der kan misforstås.
Før i tiden tænkte jeg ikke rigtig over det, men nu sidder det i baghovedet, men synes ikke det påvirker mit daglige arbejde.
Jeg tænker mere over hvad jeg gør, når jeg tumler med børnene. Overvejer om det jeg gør, kan misforstås.
det har ikke ændret min måde at omgås børnene på, men det er jo også et meget ømtåleligt emne der for enhver sag ikke bliver talt om i det åbne på institutioner.
Jeg har kun arbejdet i børnehave i under et halvt år, hvilket gør at jeg ikke har været udsat for udviklingen i medierne.
det har i stor grad fået mig til at tænke på hvordan jeg udføre mit arbejde, at feks. døren ikke er lukket når jeg er ved at hjælpe et barn på wc'et. o.s.v.
man er mere obs på ikke at være alene med et barn mere og især her i kommunen hvor jeg bor. vi har netop en sag kørende her i kommunen og de behandler ikke folk med respekt. så jeg undgår at være alene med et barn da jeg ikke kan forholde mig til den personalepolitik de kører her i kommunen
ikke ændre som sådan men tænker i ny og næ mere over situationerne
man tager en smule afstand, for ikke selv at komme i en sådan situation
Men jeg er mere påpasselig med at kollegerne ved, hvis jeg tager børn med i kælderens.
Har altid gjort med børn som jeg gør.. Sif passer man på.. ellers kan man lige pludselig får folk på nakken
tænker over hvor jeg evt er alene med børn, lukker aldrig dør til pudrum el wc når jeg skifter, og lader selv børn tørre sig i tissekonen
når jeg skifter ble hos små pige der har haft aføring, som har samlet sig mellem deres skamlæber, har jeg det svært ved at røre dem for at tørre ordentligt. jeg tror også at mine kolleger har det på den måde da jeg har set et par gange at pigerne ikke var blevet vasket ordentligt.
Jeg forestiller mig at der overvågningskameraer, og at alt kan ses. Intet af det jeg gør skal kunne misforstås.
Da jeg kun har været ansat i en børnehave i 1år. har jeg tænkt når der har været noget i medierne, om men skulle gøre nogle ting anderledes. men ellers ikke, da vores arbejdsplads er

der et godt sammenhold og vi er mange mandelige kollegaer.
tænker ikke så meget på det i det daglige
Når børnene skiftes står døren til badeværelset altid åben, og nye kollegaer bliver orienteret hvordan vi forbygger sådan nogle beskyldninger ved først arbejdsdag.
Lukker aldrig alene
undgå situationer hvor jeg er alene med børnene
opmærksom på fysisk kontakt og sproget.
Vi har på arbejdet nogle forholdsregler om hvordan vi omgås børn. Det for man at vide første dag. Og alle følger dem.
Jeg kan til en hver tid stå inde for hvad jeg laver i samvær med børnene. Hvis jeg f.eks. ikke skulle kunne være alene med børnene ville en hver dag i en daginstitution være umulig, da vi skulle være mindst dobbelt så mange voksne som vi er på nuværende tidspunkt.
Jeg er til for børnenes skyld, og børnene skal ikke straffes ved at pædagoger og medhjælper ikke er nærværende
Det har ikke fået mig til at ændre adfærd, jeg er overfor børnene som jeg hele tiden har været, og det står jeg inde for.
kan ikke lade os påvirke af andre sager når man ved man har rent mel i posen, men lytter/rådgiver naturligvis hvis ens kolleger hvis de er i tvivl om ens/deres omgang med børn.
Jeg passer på ikke at være alene med børnene, da jeg ellers frygter at nogen kunne beskylde mig for et eller andet
enkelte procedurer er ændret i institutionen
da jeg ikke synes jeg på nogen måde har virket krænkende overfor børnene har der for mit vedkommende ikke været noget at ændre på
Jeg gør mig da lige et par tanker engang imellem...
Jeg kalder da kønsdelene for det, det er fordi vores job omhandler bleskift og toiletbesøg så det kan man ikke undgå. men man tænker da over hvordan man siger tingene alligvel.
Jeg sætter en tydelig grænse overfor børn hvor det er okay at røre mig, eks du har et barn på skødet og en lille hånd smutter under blusen så vil jeg sige nej det vil jeg ikke have, det er mine bryster. eks. En skifte situation foregår altid for åbne døre.
hvis et barn er kommet til skade i skridtet, (f.eks. ved fald på cykel), er vi altid 2 til stede, når vi undersøger, hvor meget der er sket med barnet. Førhen gav vi børnene lov til at nøgnbade, hvis de havde glemt deres badetøj når vi var ved stranden eller havde badebassin på legepladsen. Det gør vi ikke mere.
ingen lukkede døre
Jeg ved hvordan jeg skal omgås med mine børn (børnehalebørnene), og hvordan de skal behandles...
Hvis jeg går i kælderen, fortæller jeg, hvis jeg tager børn med til en anden kollega.
man er mere påpasselig med hvordan man leger med børnene og giver dem omsorg på.
Jeg har arbejdet med en mand som lukkede døren når han var ude og skifte børn. Det har fået mig til at tænke over hvorfor man lige vil lukke døren og det gør jeg ikke selv.
Jeg synes, hvis man ændre sin adfærd overfor børnene bliver det akavet, det fornemmer børn med det samme.
Man tænker da over det
Den måde jeg har været på tidligere og nu, giver ikke anledning til at jeg skulle ændre min måde at omgås børn på.
Man passer meget på hvordan man omgås børnene og tænker tit på hvordan den aktivitet man laver med børnene kan se ud for andre. Det er klart at det går ud over børnene i den forstand at de kan mærke man er utryk ved situationen og måske holder sig tilbage.
har ingen problemer i den retning
vil ikke ændre min måde at omgås børn på, på grund af det.
Da jeg er kvinde, tror jeg ikke, at jeg er i fare for at blive mistænkt for seksuelle overgreb på børn.
Vi er hos meget opmærksom på måden vi er sammen med børnene/ de unge på, der er bla retningslinjer for skift/toilet besøg, da vi jo dagligt er med på toilettet, da en del af vores børn/unge har brug for hjælp. Vi er også meget opmærksom på at de unge indbyrdes ikke kommer til at lave overgreb mod hinanden.
Det er måske ikke så meget min omgang med børnen der er ændret - men min omgang med mine kollegaer - jeg er f.eks. meget ops på at "passe" på mine nye unge kollegaer - ved f.eks. at informere om risikoen - og sige til unge mandlige vikare - at de nok skal tænke over at det

kan være et problem at pigerne i SFO - feks snakker om hans underbukser - hvordan de ser ud - det kan tolkes forkert af forældre - og idag med hængerøv -er det ikke så usædvanligt at man kan se et par underbukser. Vi er også i fælleskab enige om at især "nye" vikarer ikke er alene i lokaler gennem længere tid - det er en sikkerhedsforanstaltning som vi har valgt at bruge - for at sikre os mod anklager.

Det ligger mig så fjernt så jeg kan slet ikke forstå at nogen kan gøre sådan noget mod et barn

2b. Uddybende kommentarer til: "Har du inden for de seneste to år oplevet, at medieomtale af seksuelle overgreb har gjort forældrene mere opmærksomme på risikoen for seksuelle overgreb?"

Uddyb eventuelt din besvarelse her:

Da det ikke er sket i den inst. hvor jeg arbejder tror jeg forældrene føler sig trykke i vores omgivelser.

Det er ikke noget jeg har fornemmet at forældrene der hvor jeg arbejder har snakket om.

Blev efter min ansættelse gjort opmærksom på at et forældre par havde sat sig imod at der i institutionen skulle ansættes en mandlig pædagogmedhjælper, pga. af den store omtale omkring seksuelle overgreb i institutioner der var oppe i medierne i den tid.

Tros den megen medieomtale der har været i Århus Kommune af seksuelle overgreb, har vi ikke haft nogle forældre, der har udtrykt bekymring, da vi er en institution med sammenhængede rum og med åbne døre.

Jeg tror forældre er mere agtpågivende om, hvad der sker i Deres børns institution, men mest hvor det er forekommet.

har ikke arbejdet så længe i institution

jeg arbejder i et område hvor der er flest to-sproget familier, vi har feks. kun et "dansk" barn på den stue hvor jeg er, og sådan "noget" snakker man ikke om, selvom om vi jo tit prøver.

Kan kun sige hvad forældrene til de børn jeg passer.. Og de er alle obs på det.. Men de stoler på os .. Og det er dejligt :p

Jeg har kun arbejde i 1år.

mest når vi får mandlige medarbejdere.

de er også mere opmærksomme!

med hensyn til billeder til instutions brug.

har ikke været oppe og vende

Der har været meget snak om det i vores forældregruppe, men heldigvis ikke på en måde, så der er nervøsitet ved at have mænd som en del af personalet

Vi har ikke oplevet det så meget i forhold til personalet, men forældrene er blevet mere opmærksomme på børnenes egne lege, når de får et seksuelt præg

forældres kommentar kan være : det er dog forfærdentligt, det der er sket eller set man hører i TV

man tænker mere over hvordan man opfører sig

På min arbejdsplads er vi kun kvinder, vi har 2 mandlige vikarer, men det har ikke påvirket vores forældre.

Det er svært at forklare, men det hænger nok sammen med at man selv er lidt pernoide. Men synes man klart mærker flere øjne end ellers når der har været noget i medierne. Nu er vi 3 mænd hos os så det er tit noget vi snakker om.

f.eks. små ting - et barn kommer til at hive - under leg i et par bukser - hvis et barn fortæller dette medfølger det lynhurtig reaktion og et "forhør" først af barn - så personale.

2c. Uddybende kommentarer til " Har din arbejdsplads iværksat særlige initiativer for at imødekomme bekymringer om seksuelle overgreb blandt forældrene?"

Uddyb gerne hvilke initiativer, der er tale om:
Vi er ikke alene med børn i vores kælder
Jeg er ikke inde i det, er lige startet på nyt job, efter at hvæ været under uddannelse.
at der generelt er åbenhen og at alle rum, hvori der er børn og voksne sammen er tilgængelige. Desuden at man er bevidst om, hvornår en voksen er alene med et eller flere børn.
Afholdt møder for mandlige ansatte i komunen
gå altid tur med en anden kolega. tag aldrig børn med i kælderen. vær altid to på legepladsen.
inhenter straffeaterter på nyt personale, för ansättelse.
Vi har en kælder vi bruger til rytmik med vuggestuebørn og bla. til at se film med børnehave børnene. Det er en regl at man altid skal være minst 2 voksne der går der ned med børn. Samt at man aldrig går alene på tur med børn og at døren til toiletet hvor vi skifter børnene aldrig er lukket.
Børnene bader ikke længere nøgne i badebassin. Vi skifter ble for åben dør og er mere opmærksomme på børn der leger bag lukkede døre f.eks i pudrum. Vi har haft mandlige ansatte der selv har bedt om ikke at have "sovetime" med børnene eller gå alene på tur med dem for ikke efterfølgende at risikere anklager fra forældre.Vi har også oplevet at mandlige ansatte har været meget opmærksomme på den fysiske kontakt med børnene som knus og sidde på skødet, men det er ikke noget vi har specielle retningslinier for. Vi har en lille institution hvor vi er tæt sammen, så det er ikke noget vi som personale har været så bekymrede for, vi er mest opmærksomme på at finde balancen mellem at forebygge overgreb såvel som uberettigede anklager og samtidig sikre at det ikke går ud over omsorgen og det tætte nærvær med børnene og deres udfoldelsesmuligheder
en dreng hvis storebror menes at være udsat for seksuelt overgreb i en anden kommune, blev ikke skiftet af mandlig pædagog.
Tidler omtalte tiltag i forbindelse med undersøgelse af børnene og badning. Det er som regl også det kvindlige personale der tager børnene i bad,hvis de har lavet stort i bukserne.
Der er udarbejdet en pjece/nødplan.
Samtaler med forældrene.
Vi fortæller forældrene at når vi er vagt på sovende børn sidder en anden kollega med en babyalarm så de kan høre hvad der sker. Vi lukker aldrig døre så vi er alene med børnene. Skifter og bader (hvis de har skidt i bukserne) heller aldrig alene.
at man måske ikke er alene med et barn i kælderen eller andre steder i tilfældet siger man at man gør det.
indskrevet i personale politikker

2d. Uddybende kommentarer til undersøgelsen/spørgeskemaet/spørgsmålene som helhed: "Har du supplerende kommentarer til emnet, så skriv dem gerne her:"

Har du supplerende kommentarer til emnet, så skriv dem gerne her:
det kunne være en idé, at også medhjælpere i daginstitutionerne blev informeret om emnet
Det er med besvær at sætte x i "ved ikke". Der er da bestemt nogle ting jeg nu vil tage op på et personalemøde. Undre mig over de ting jeg ikke ved. Tak for et spørgeskema der har sat tanker i gang, jeg ved nu hvad jeg skal have fundet ud af på min arbejdsplads.
Jeg opfatter vores generelle opfattelse til emnet på min arbejdsplads som sådan: Vi ønsker ikke at begrænse den kærlighed vi viser børnene i hverdagen og ser beskyldninger om overgreb som en erhversrisiko. Vi giver og tager imod knus og kind kys. Engang imellem når man ikke at "afværge" et ordentligt smaskys på munden og det er ok. Alle børn bader med badebukser, af hensyn til forskellige trosretninger og vi tager ikke billeder af børn uden tøj. Personligt bryder jeg mig ikke om at besvare spørgsmål som feks: Hvor kommer babyerne ud? Det er det eneste punkt hvor jeg bevidst sætter begrænsninger af hensyn til hvordan en genfortælling kan komme til at lyde.
Vores børn bader aldrig nøgne på stand og lignende offentlige badesteder. Det er den eneste politik omkring emnet. Og så har vores mandlige pæd.medhjælper vist engang ytret sig om ikke at ville være alene med børn, når han skifter dem, så han lader altid døren stå åben ud til

toiletet, hvis det er ham der skifter ble på sovebørnene.
Jeg er en mand.
Når det er pigerne der skal have hjælp evt ved toilet besøg er det det kvindelige personale der træder til, og omvendt ved drengene.
Jeg har ikke i de tre år jeg har været i Københavns kommune oplevet at der har været særlig fokus på problemstillingen. At den eksisterer er ingen hemmelighed da der jo ofte i BUPL 's fagblad har været skrevet lange artikler om især mandlige pædagogers udsathed. At der ikke bliver sat særlig fokus på den i en fælles kontekst kan være fordi den ikke lige pt. er aktuell i den diskurs der foregår omkring pædagogernes ny faglighed. Jeg er dog ret overbevist om at de mange sager har sat spor i den enkelte pædagogos bevidsthed og at mange har taget deres egne individuelle forholdsregler uden dermed at sige at det er godt nok. Overgreb på børn er et fælles ansvar for arbejdspladsen at tage hånd om. Langt de fleste af de medieomtalte sager er jo grundløse i deres beskyldninger, men de menneskelige omkostninger er enorme og det er forståeligt hvis mandlige pæagoger ikke har lyst til at løbe den risiko. Det er også min opfattelse at en del af de sager der har været fremme i de sidste år skyldes interkulturelle misforståelser og mangel på viden om danske institutionsforhold.
Jeg har ikke arbejdet i denne institution i mere end fire måneder, så hvis såfremt der er tiltag i forhold til dette emne, er det ikke noget jeg på nogen måde er blevet informeret om.
Jeg synes faktisk at frygten for seksuelle overgreb, og den store opmærksomhed omkring det gør os alle temmeligt hysteriske - vi skal også kunne være frie og naturlige, kærlige og omsorgsfulde uden at frygte vores rygter. Jeg vil holde hårdt på at regler alene ikke gør problemet mindre, men at frygten faktisk i sig selv også er med til at optrappe problemet.
Er ansat i en institution, hvor der kun er ansat kvindelige medarbejdere.
Odense Kommune, afskediger selv om der ikke er hold i beskyldningerne.
synes det er fedt at i laver en sådan undersøgelse, da jeg synes det er et meget vigtigt emne, og at spørgeundersøgelsen her har givet stof til eftertanke, på om man skulle få snakket tingene igennem på arbejdspladsen, så de kan forhindres i at ske på min arbejdsplads
ja, vi har i talt om, at mændene ikke skal have piger med i drengenes omklædningsrum, når vi en sjældnen gang tager i svømmehallen. Det er for at undgå misforståelser, som f.eks jeg har set "Børges" tissemand.
Jeg har været ansat som vikar (på 35 t) det meste af året. Som vikar er jeg ikke inviteret til personalemøder, og kommunikationen omkring planer, regler etc er yderst mangelfuld på min arbejdsplads. Måske eksisterer der regler og planer, men ingen kender dem og laver derfor egne efter egen vurdering og erfaring. Det skaber forvirring og utryghed og kan frarådes på det stærkeste.
Synes det er ekstremt vigtig at sætte stor fokus på netop dette emne, omkring Seksuel overgreb. Det er satdig et ekstremt tabubelagt emne - specielt for forældre i mange dagsinstitutioner. Og sikkert også for mange ansatte. Så håber på positivt output fra denne undersøgelse, som kunne give flere vejledningsmuligheder i Seksuelle overgreb, både for ansatte og forældre.
jeg har oplevet at en anklaget er blevet frikendt, men har i dag ikke den store mulighed for at få arb. andet sted fordi der er en hvis mistillid over for retssystemet, det synes jeg er et problem.
Kommunen har et hold de sender ud
Dette er et svært emne at håndtere da det ikke er et rart emne men baturligvis skal det da op og vende. Både for at forbygge men også for at mane det til jorden hvis der et problem... Og vil gerne understrege HVIS!
min min institution er vi kun kvinder og nogle gange er der en mandligpædagog...
Håber på at undersøgelsen bliver offentliggjort i vores fagblad.
Jeg synes det er frygteligt at nogle folk er så forstyrret oveni hovedet at de kan finde på at gøre sådan nogle ting ved børn. Synes også det er lige så synd for dem der bliver anklaget og de er uskyldige. Jeg håber aldrig jeg kommer til at opleve det på min arbejdsplads.
Der har i den inst. jeg arbejder i mest været fokus på børnenes interesse i at undersøge hinandens køn, og hvordan det i den forbindelse kan undgås at overskride grænser. Personligt har jeg den grænse, at børn som minimum altid skal have underbukser på.
Jeg tror man skal passe på man ikke ser spøgelse. Selvfølgelig skal man holde øje med andret adfærd hos børnene, og det gælder jo både hvis der er sket noget hjemme eller i inst.
Jeg vil fore slå en plan på næste MED møde
Vi har aldrig haft behov for at diskutere eller handle på eventuelle mistanker...måske er det derfor det ikke har været relevant på vores arbejdsplads at tage særlige forholdsregler. Men

det er da noget der er åbenhed for at snakke om, hvis nogen skulle undres over arbejdsgang eller andet
Tak for dette... godt initiativ...
vi har kun en ung mand ansat så problemet hos os er ikke stort, men når det kommer frem i pressen er det klart også noget vi taler om.
Hos os er der ikke kun regler for hvordan mænd skal klare toilet besøg mm, der er også retningslinjer for kvinder, vi skifter aldrig alene, vi er altid to, osv
jeg syntes at vi skal være opmærksom på at antallet af voksne i institutioner er væsentlig reduceret de sidste år - det gør at arbejdspresset er større det kan være svære at være sikre sige et super opsyn. - Det har også gjort at det kan være svært at få ansatte og SFO - kan ikke altid være kræsne i sit valg af vikarer - og tiden til at hjælpe vikare ind i arbejdet er der ikke som tidligere det gør at risikoen for en anklage er større. En anklage kan jo bare være en mandlig kollega har spillet fodboldt uden trøje - anklagen lyder en mandlig kollega har blottet sig - disse ting er noget du let kan komme til at lave hvis du ikke får den gode vejledning fra erfarende kollegaer om risikoerne.
det er godt at der bliver sat fokus på problemet, og det kommer ud i et åbent forum. det skal være en afklaret ting på alle arbejdspladser, hvordan man skal opføre sig over for børnene så der ikke forekommer eventuelle "misforståelser".